

ת"פ (תל אביב) 34685-05-24 - מדינת ישראל נ' עבד אלעזיז גע'מה

ת"פ (תל-אביב-יפו) 34685-05-24 - מדינת ישראל נ' עבד אלעזיז גע'מהמחוזי תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 34685-05-24

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד לילך כץ

נגד

עבד אלעזיז גע'מה

על-ידי ב"כ עו"ד אבי כהן ועו"ד גאלב אברהים

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[22.09.2024]

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

גזר דין

1. ביום 9.9.24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה והורשע. הצדדים הודיעו לבית המשפט כי אין הסכמה לעניין העונש וכל צד יטען את טיעונו לעניין העונש. הפרקליטות הודיעה כי מגבילה עצמה למאסר למשך 45 חודשים.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום הורשע על ידי בעבירות הבאות:

א. כניסה לישראל בניגוד לחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל;

ב. גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין;

ג. נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) ו-62(1) לפקודת התעבורה;

ד. נהיגה ללא פוליסת ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי;

ה. סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין;

ו. חבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתב האישום בלילה שבין התאריכים 4.5.2024 - 5.5.2024, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, נכנס הנאשם לישראל משטחי יהודה ושומרון, כל זאת למרות שלא היה ברשותו היתר כניסה ושהייה בישראל.

בתאריך 5.5.2024 בשעה 05:18 או בסמוך לכך, ברחוב הפלמ"ח 29, בת ים, פרץ הנאשם יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, לרכב מסוג טיוטה קורולה, לז. 162-50-402, השייך למר ניסים מזון (להלן: "הרכב"), שחנה באותה העת בחניה במקום. האחר פרץ לרכב על ידי כך ששבר את חלון הנהג והנאשם התניע את הרכב שלא באמצעות שלט הרכב והחל לנהוג בו והכל בשעה שאינו מחזיק ברישיון נהיגה.

זמן קצר לאחר מכן, משנודע למשטרת ישראל כי הרכב נגנב, החלו בפעולות איתור הרכב. בשעה 06:00 או בסמוך לכך, הבחין השוטר רס"ר עוויד דיאב (להלן: "השוטר"), אשר נהג בניידת משטרה (להלן: "הניידת"), בנאשם נהג ברכב בכביש 20 איילון מכיוון דרום לצפון, אחר מחלף וולפסון.

השוטר נסע מצדו השמאלי של הנאשם וכרז לו לעצור את הרכב, בתגובה הנאשם סטה מהנתיב בניסיון לנגח את הניידת, מה שאילץ את השוטר לבלום בפתאומיות את הניידת מחשש לפגיעה.

הנאשם המשיך לנהוג ברכב בכביש 20 איילון לכיוון צפון, במהירות גבוהה מאוד שאינה הולמת את תנאי הדרך. בהגיעו למחלף לה גווארדיה, ניסה הנאשם להשתלב בעליה למחלף, אך בשל עומס הרכבים המשיך בנהיגה פרועה על כביש 20 לכיוון צפון והכל במהירות גבוהה ובעודו שב ומנסה לנגח את הניידת אשר דלקה אחריו כל העת.

בהגיעו למחלף גלילות מזרח, פנה הנאשם ימינה, על מנת לרדת מכביש 20, כאשר הכביש בכיוון נסיעתו של הנאשם הינו חד סטרי וכולל 3 נתיבים. הנאשם נסע ברכב בעודו בנתיב השמאלי ביותר מתוך שלושה נתיבים. בהמשך המחלף, הכביש מתפצל לשני נתיבים לכיוון ימינה, לכביש 5 ראש העין ושני נתיבים לכיוון ישר, לכביש 2 חיפה (להלן: "הפיצול").

באותה עת נהג אבי אברהמיאן, במשאית ל.ז. 367-55-101 (להלן: "המשאית"), בנתיב השמאלי, מתוך שני נתיבים, בעיקול לכביש 5 ראש העין כשלידו במושב הנוסע אוהד גצל.

בהגיע הנאשם לפיצול, ובשל נהיגתו הפרועה, סטה הנאשם ימינה מנתיב נסיעתו השמאלי ביותר, לעבר הנתיבים לכיוון כביש 5, ראש העין, והמשיך בנהיגה בנתיב השמאלי מתוך שני הנתיבים. בהמשך ותוך ניסיון לעקוף את המשאית, נסע על שולי הכביש ופגע במשאית, בדלת השמאלית. כתוצאה מכך הרכב והמשאית איבדו שליטה, הסתחררו במקום, עד אשר פגע הרכב במעקה הבטיחות הימני והמשאית נעצרה במקום (להלן: "זירת התאונה").

רק אז, לאור הנזקים הרבים שנגרמו לרכב, ולאחר שכריות האוויר נפתחו, חדל הנאשם מהנהיגה ברכב והוא נעצר במקום על ידי המשטרה.

ניידת מד"א אשר הוזעקה אל זירת התאונה, פינתה את אבי אברהמיאן ואת אוהד גצל לבית החולים וולפסון בחולון (להלן: "בית החולים").

אבי אברהמיאן הגיע לבית החולים כאשר הוא בהכרה וסובל מכאבים בכתף, בצוואר ובצלעות בצד השמאלי. הוא טופל בבית החולים ושחרר לביתו, עוד באותו היום למנוחה של 7 ימים.

אוהד גצל הגיע לבית החולים כאשר הוא בהכרה וסובל מכאבים בברכיים ובגב התחתון וכן מדימום קל בברכיים. הוא טופל בבית החולים ושוחרר לביתו, עוד באותו היום למנוחה של 7 ימים. כמו כן, כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו נזקים רבים לרכב ולמשאית.

4. במסגרת הטיעונים לעונש טענה ב"כ המאשימה, כי מדובר בהסדר טווח בו המדינה הגבילה עצמה לעתירה ל- 45 חודשי מאסר בהתחשב בנסיבות התיק. לטענת ב"כ המאשימה מדובר בביצוע עבירות שהוגדרו ע"י הפסיקה "כמכת מדינה". ב"כ המאשימה פירטה את נסיבות ביצוע העבירות, כשמדובר לטענתה על עבירה של סיכון, כאשר עמדה על כך שבמקרה זה לטענתה אין פוטנציאל נזק אלא נזק של ממש.

ב"כ המאשימה התייחסה לטענות ב"כ הנאשם אודות מצבו הרפואי של הנאשם, על בית המשפט לשוות לנגד עיניו את העובדה כי חלק מהאבחנות של הנאשם הינן זיוף תסמינים וזאת בהסתמך על מסמכים רפואיים. ועל כן לטענת ב"כ המאשימה אין מקום לענישה ברף התחתון.

ב"כ המאשימה טענה אודות הפסיקה בעבירות אלו. טענה כי לא תבקש לקבוע מתחם לכל זירה ולכל עבירה, אלא טענה כי בשקלול כל הנסיבות שהעלתה בדיון בפניי, כשלטענתה עבירת השב"ח לא נועדה לצורך פרנסה אלא לביצוע עבירה. בשקלול הנסיבות עם אמירת בית המשפט העליון בפסק דין מוגרבי, וכן נלקח בחשבון שהנאשם נעדר עבר פלילי, טענה ב"כ המאשימה כי עתירת המאשימה ל- 45 חודשי מאסר הינה מאוזנת ומקלה במידת מה. ביקשה גם להשית מאסר על-תנאי וקנס שיש בו אלמנט רכוש בעבירה של גניבת רכב.

5. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות תיק זה אינן דומות לתיק מוגרבי כפי שהציגה ב"כ המאשימה וכי יש מקום שעונשו של הנאשם שלפניי יהיה קל באופן משמעותי. ב"כ הנאשם הציג את הפסיקה הנוהגת, כשהמתחמים נעים בין 24 חודשי מאסר ל- 40 חודשי מאסר. טען ב"כ הנאשם כי הנאשם ביצע עבירה חמורה. לטענתו הנאשם נענש על כך בחומרה משנפגע פיזית באירוע, כשחיינו ניצלו בנס. טען כי הנאשם לא התחזה. לפני מס' ימים הוא חתך את ידיו, בעקבות ניסיון אובדני. ב"כ הנאשם הרחיב אודות מצבו הרפואי של הנאשם. בשל כל זאת ביקש לחרוג ממתחמי הענישה לקולא גם מטעמים רפואיים. ב"כ הנאשם טען מספר טיעונים שלאור זאת סבור שראוי להשית על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם טען כי יכלו לנהל את התיק סביב השאלה האם מדובר בנהיגה פוחזת, אם לאו. טען כי מדובר במצב גבולי וכי זה לא סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ברור. לטענתו על אף שהפסיקה היום גם בתקופת המלחמה מעט מחמירה, עדיין בתיק של גניבת רכב שב"ח ונהיגה ללא רישיון, ישנה פסיקה שבה המאשימה עתרה ל- 13 חודשי מאסר. הציג ב"כ הנאשם פסיקה שבה הושתו 18 חודשי מאסר, ולא הוגש ערעור.

על כן, עתר ב"כ הנאשם עתרו לקולא ממתחם הענישה מטעמים רפואיים. ביקש להשית עונש בתחתית המתחם. באשר לקנס, ב"כ הנאשם ביקש שיושת קנס מינימלי, מאחר ואין לנאשם עזרה, ביקש כי חלף קנס תוטל התחייבות גבוהה.

6. כבר בפתח הדברים אציין כי הצדדים מיקדו את עיקר הטיעון סביב תקופת המאסר שיש להטיל במקרה הנוכחי. המחלוקת בעניין העונש מצויה בפער שבין עתירות הצדדים. התביעה עתרה ל- 45 חודשי מאסר בעוד ההגנה עתרה להסתפק ב- 24 חודשי מאסר. המחלוקת מצויה למעשה בגבולות המתחם כאשר המאשימה עותרת לרף הגבוה וההגנה לרף הנמוך של מתחם הענישה.
7. הערך המוגן הוא פגיעה קשה בביטחון האישי של אזרחי המדינה, שעה שנכנס ארצה מי שאינו מורשה לשהות בה. מבצע עבירות רכוש ופוגע פיזית בניידת משטרה, לכך יש להוסיף את הסיכון שכרוך בנהיגתו של הנאשם שאינו אוזר ברישיון ונהיגתו המסוכנת בדרך, הובילה לתוצאה של פגיעה בעוברי דרך. התנהלות הנאשם באירוע מלמדת על פגיעה קשה בציבור עוברי הדרך סיכונם וגרימת נזק פיזי בעוברי הדרך ורכושם.
8. לעניין מדיניות הענישה, הוגשה לעיוני פסיקה ע"י הצדדים. אציין כי חלק מהפסיקה כללה באופן חלקי את העבירות שבהן הורשע הנאשם, חלק מהפסיקה התייחסה לאירועים קלים יותר ובחלקה היו אירועים חמורים יותר. מצאתי להביא את הפסיקה הזו כמדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם:
- (א) ע"פ 1919/22 מקדשי נ' מדינת ישראל (2.8.2022) - המערער הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, מעשי פיזיות ורשלנות, התחזות כאדם אחר, הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה בפסלות, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל 24 חודשים, נהיגה כשרישיון הרכב פקע פחות משישה חודשים, וכן נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 22 ל-50 חודשי מאסר, והשית על המערער 26 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים ולצד ענישה נלווית. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה, תוך שצוין כי העונש שנקבע בבית משפט קמא הקל מאוד עם המערער.
- (ב) ע"פ 3840/21 חאמד נ' מדינת ישראל (8.3.2022) - המערער הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, סיוע לגניבת רכב, כניסה ושהייה שלא כדין בישראל ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, בכך שנסע עם אחר ברכב גנוב בפראות, לאחר שסייע לו לגנוב אותו, והתנגש בניידת משטרה וברכב וגרם לפציעת נוסעיו. בית המשפט המחוזי קבע, כי מדובר במרדף קצר, מבחינת זמן ומרחק ובשעת לילה המאופיינת בתנועה דלילה יחסית, וקבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר, והשית עליו עונש של 56 חודשי מאסר לריצוי בפועל (הכוללים 6 חודשי מאסר מותנה שהופעלו). בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש וציון, כי מדובר במקרה נוסף שבו "נהג מסכן עוברי דרך ובוחר להתעלם מאחריותו הבסיסית כגורם השולט בכלי בעל כוח קטלני, כדי להתחמק מהמשטרה", וכן שלמעשיו התווספה חומרה מיוחדת בשל הנהיגה ברכב גנוב וסיוע לאחר לגנוב רכב.

(ג) ע"פ 4626/20 גולדשטיין נ' מדינת ישראל (4.4.2021) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה והיזק לרכוש במזיד, בכך שנמלט ברכבו ממאבטחים בבית החולים "שערי צדק", תוך שעלה על כפות רגליהם במהלך מנוסתו ופגע מספר פעמים ברכבה של עוברת אורח וברכב נוסף בנתיב הנגדי לכיוון נסיעתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל-60 חודשי מאסר, והשית על המערער עונש של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הערעור בקבעו כי מתחם העונש ההולם שאותו קבע בית המשפט המחוזי הולם את חומרת העבירות שביצע המערער.

(ד) ע"פ 3703/19 שביטה נ' מדינת ישראל (14.11.2019) - המערער על יסוד הודאתו הורשע בעבירות של גניבת רכב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונהיגה ללא רישיון נהיגה, בכך שנטל מפתח של רכב שהונח על חלון מבנה, באמצעותו גנב רכב בו נהג אף שלא הוציא מעולם רישיון נהיגה. הרכב אותר על ידי המשטרה והחל מרדף במהלכו נהג בפראות בטבורה של עיר, ויצר סיכון לכלי רכב ולהולכי רגל. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 2.5 ל-5.5 שנות מאסר, והשית על המערער עונש של 52 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה, לצד מניעתו מהוצאת רישיון נהיגה למשך 3 שנים ולצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש בבית המשפט העליון נדחה.

(ה) ע"פ 8963/17 ששון נ' מדינת ישראל (7.3.2018) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות, תוך שימוש בנשק קר, החזקת סכין, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ואי ציות לרמזור, בכך שכאשר נהג ברכבו, בעת שרישיונו אינו בתוקף, וכאשר כרזה לו ניידת, פתח בנהיגה פרועה, אשר כללה חציית צומת ברמזור אדום ועקיפת מחסומים משטרתיים, בעודו נמלט מניידות המשטרה. אחד השוטרים אף נחבל בברכיו לאחר שנדרש לזנק ממקומו מחשש לפגיעה. המערער נעצר רק בעקבות ירי השוטרים לעבר רכבו, ואף נמצאה עליו סכין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 2 ל-5 שנות מאסר, והשית עליו עונש של 44 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעורו על חומרת העונש לבית המשפט העליון נדחה.

(ו) ע"פ 6059/15 סלאמה נ' מדינת ישראל (10.8.2016) - המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועבירות נוספות על פקודת התעבורה, בכך שנהג ברכב, ללא רישיון, עוכב לתחנת משטרה, ושוחרר. לאחר מכן, פתח המערער בנהיגה פרועה כאשר שניידת משטרה רודפת אחריו, חצה צמתים ברמזור אדום וביצע עקיפות מסוכנות שאילצו את הנהגים מולו לסטות מנתיב נסיעתם ולבלום בלימות חירום. המערער אף פגע עם רכבו בניידת שנסעה במקביל אליו, ולבסוף התנגש בגדר הפרדה והרכב נעצר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר, והשית על המערער עונש של 74 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך הפעלת מאסרים מותנים, לצד פסילת רישיון נהיגתו למשך 3 שנים ולצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש, תוך שקבע כי העונש ההולם את חומרת העבירות.

(ז) ת"פ (מחוזי ב"ש) 35140-02-22 מדינת ישראל נ' אבו כפ (20.3.2023) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה והפרת הוראה חוקית, בכך שבעודו נתון במעצר בית, נמלט ברכבו משוטרים במהירות מופרזת ולעיתים נגד כיוון התנועה, כשהשוטרים נוסעים אחריו וכורזים לו על מנת שיעצור. בהמשך אף חצה צומת ברמזור אדום ועקף מחסום משטרת תוך ירידה לשוליים במהירות גבוהה. לאחר שהגיע למחסום נוסף בו נפרסו דוקרנים, עלה על המדרכה והמשיך בנסיעתו במהירות, וכשניסה לחזור לכביש התנגש בחוזקה בניידת מג"ב שעמדה על המדרכה, וכן ברכב נוסף. גם לאחר הפגיעה המשיך הנאשם בנסיעתו ונעצר לבסוף במחסום הדוקרנים. כתוצאה מההתנגשות נפתחו כריות האוויר בניידת ונגרם נזק שהוערך מעל ל-160,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 42 ל-60 חודשי מאסר, והשית על הנאשם עונש של 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד פסילת רישיון נהיגה לתקופה של כ-5 שנים, ולצד ענישה נלווית.

(ח) ת"פ (מחוזי ת"א) 38916-04-20 מדינת ישראל נ' ברק (24.4.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, מעשה פיזיות ורשלנות, שיבוש הליכי משפט ובשלל עבירות תעבורה, בכך שרכב על אופנועו במהלך סגר בתקופת מגפת הקורונה, וכאשר הגיע למחסום משטרת חצה קו הפרדה רצוף, התעלם מהוראות שוטר שסימן לו בידו לעצור והאיץ את נסיעתו כך שחלף בסמוך לגופו של השוטר. כמו כן, במהלך הימלטותו ביצע עוד מגוון עבירות תנועה הכוללות, בין היתר, חציית צמתים ברמזור אדום. במקרה זה נקבע מתחם ענישה הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר, הטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, פסילת רישיון למשך 4 שנים, וכן ענישה נלווית.

(ט) ת"פ (מחוזי חיפה) 9859-04-20 מדינת ישראל נ' אבו אל ניל (8.12.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד ברכב והיזק בזדון, בכך שנסע נגד כיוון הנסיעה בכביש 6 במהירות של כ-140 קמ"ש, תוך שמסכן את משתמשי הדרך וגורם להם לסטות מנתיבים, וכן תוך שנמלט משוטר שנסע בניידת משטרה גלויה וכרז לו לעצור. בהמשך, התנגש במחסום משטרת שהוצב ביציאה מאחת המנהרות, וכתוצאה מכך המחסום נשבר ושמשת רכבו התנפצה. לאחר מכן, ולאחר שהצטרפה ניידת נוספת למרדף, התנגש הנאשם במחסום נוסף עם רכבו והמשיך בנהיגה פרועה. הנאשם המשיך וחלף גם על מחסום משטרת שלישי, התנגש בחוזקה בניידת משטרה נוספת שחסמה את דרכו, ורכבו נבלם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר, והשית על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד פסילת רישיון נהיגה לצמיתות, ולצד ענישה נלווית. הנאשם חזר בו מערעור שהגיש לבית המשפט העליון על חומרת עונשו (ע"פ 8973/20).

9. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. כפי שכתבתי הערך החברתי שנפגע קשור במכלול ערכים בהן פגיעה בביטחון של הציבור, פגיעה ברכושו והפגיעה הפיזית בו. רמת הפגיעה אינה נמצאת ברף התחתון כפי שטען הסנגור כי מדובר יותר בתאונת דרכים המשקפת יסוד נפשי של רשלנות. אלא מדובר ברף גבוה יותר שכן הנאשם ברח משוטר נהג תוך פגיעה קשה בחוקי התנועה וסיכון משתמשי הדרך, שהמניע למעשיו הוא בריחה לאחר שגנב רכב והוא שווה בלתי חוקי. בנסיבות האמורות סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא 24-48 חודשי מאסר.
10. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינה יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.
11. לתמונה הכוללת של הלימת העונש יש לתת את הדעת לשלושה נימוקים ספציפיים שיש להם השפעה על שיקול הדעת השיפוטי בענישה. ראשית, היות הנאשם כמי שלקח חלק בעבירה נפוצה של גניבת רכבים ע"י שוהים בלתי חוקיים. זוהי תופעה שיש לתת עליה את הדעת במסגרת גזירת הדין. תופעה איתה בית המשפט נדרש להתמודד במספר רב של מקרים. כאשר במקרה הנוכחי לא זו בלבד שהנאשם ביצע עבירת רכוש, אלא ניסה להימלט לאחר שנתפס וביצע את העבירה שיש בה חומרה יתרה. טענת הסנגור כי יש בהתנהלות הנאשם משום רשלנות ולצורך כך הוגש לי טל/5 שהם דוחות הפעולה של השוטרים בהן נאמר בין השאר כי הנאשם החליק עם הרכב והוא פגע במשאית. יוצרים תמונה צרה מאד של אירוע. זאת נוכח אמירות נוספות בדו"ח הפעולה לפיהן לאחר כריזה לנאשם הוא החל בנהיגה פרועה. במהלך נהיגתו נגח בניידת דבר שגרם להתפתחות מרדף והוביל לתוצאה הקשה של פגיעה במשאית ופגיעה בנוסעים בה. בעיני, נסיבות אלו מהוות חומרה במעשיו של הנאשם.
12. שנית, מצבו הבריאותי של הנאשם בעיקר בהסתמך על מסמך שהוצג לבית המשפט והתקבל משב"ס על מצבו הרפואי. אכן כטענת התביעה ביום 06.06.24 מי שטפל בנאשם רשם בתא שם המחלה "התחזות". אולם, לגבי יתר המועדים קיימת אבחנה שקשורה בכאבי בטן ובעיות בתחום מערכת השתן. הנאשם הגיע לאולם בית המשפט בכלל הדיונים כאשר הוא מכופף בשל כאבי בטן לדבריו. עוד למדים מהתיעוד הרפואי כי ב- 16.05.24 הנאשם נדרש להשגחה. מהתיעוד הרפואי ניתן ללמוד כי הנאשם אכן סובל מכאבים. גם אם הוא מעצים את התופעות והדיווחים לצורך רווח משני, עדיין מהתיעוד עולה כי קיימת אבחנה רפואית מתועדת לגבי בעיות רפואיות מהן סובל הנאשם דבר שיש להתחשב בו במסגרת הענישה בתוך המתחם.
13. שלישית, היות הנאשם נעדר עבר פלילי. מדובר בנאשם כבן 30 במועד ביצוע העבירה הנאשם היה נעדר מרשם פלילי והתמונה המצטיירת מטל/1 וטל/2 היא שהנאשם התפתה ככל הנראה מטעמים כלכליים לבצע עבירה זו. העובדה כי מדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם יש בה כדי להקל בעונשו של הנאשם.
14. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:
- א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 36 חודשים החל מיום מעצרו 5.5.24.

- ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירה של גניבת רכב או עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, החל מיום שחרורו ממאסר.
- ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירה של חבלה במזיד ברכב, החל מיום שחרורו ממאסר.
- ד. אני דן את הנאשם למאסר למשך חודש וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירה של כניסה לישראל בניגוד לחוק או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או עבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח, החל מיום שחרורו ממאסר.
- ה. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 2,500 או 25 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בתוך 120 יום מהיום.
- ו. הנאשם יתחייב בהתחייבות כספית על סך ₪ 10,000 שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשעה והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום, לא יתחייב תיאסר למשך 7 ימים.
- ז. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים. הנאשם בלתי מורשה בנסיבות אלו הוא פטור מהפקדה הפסילה תחל ביום שחרורו ממאסר.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.
- במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו יושבו לבעליהם עלפי שיקול הדעת של קצין החקירה. ניתן היום, י"ט אלול תשפ"ד, 22 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.